

მოგონება ჩვენი ჭალისა

სალამო ხანად ჩალანდრის ცხენი
მე მაგონდება გორებს შორებელს,
ფშანში ლანდივით დასცქეროდნენ ხენი
ბინდის მეგობარს მოუშორებელს.

ცამ მოგონება გადუხალისა
მას, ვისაც სწამდა ღამის ფერები,
ეს იყო ქარი ჩვენი ჭალისა
და შემოდგომის ჩალის ღერები.